Aº. 1841. Nº. 218.

ARNHEMSCHE COURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is ƒ 5 voor de drie maanden. —

DONDERDAG 16 DECEMBER.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot vijf regels ƒ 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche zaken.

Onder bovenstaand opschrift behelzen de reeds meer gemelde vorstelijke *Aanteekeningen* (1) een hoofdstuk, hetwelk ook op de Nederlandsche diplomatie toepasselijk schijnt. Niet ondoelmatig achten wij het dus, hetzelve in zijn geheel en onveranderd mede te deelen. Het kan des te meer invloed oefenen, omdat de schrijver, als raadgever, bij de regeringen boven alle verdenking verheven is. Ziehier het hoofdstuk:

»Een beroemde Zweedsche dichter verzekerde mij eens, in vollen ernst, dat de geest- en spookwereld zich steeds meer en meer in het noorden terugtrok. Wel is waar, zou men hieraan eenigermate mogen twijfelen, maar wat opzigtens de diplomatie aan de meeste hoven waargenomen wordt, levert soortgelijk verschijnsel. Bij haar slechts heeft het oude gebruik nog stand gehouden; terwijl alles zich hervormt, allerwege talent zegeviert op geboorte, wil zij alleen, hoffelijk, een eigendom der bevoorregte standen blijven. Gelijk KAREL X van Frankrijk slechts eenen zoo hoogadelijken eersten minister hebben wilde, dat hij, zonder van zijne waardigheid af te dalen, des avonds piket met hem spelen kon; zoo verwacht men ook in de gezanten eenen welluidenden, oudadelijken naam.

»Gemakkelijker (*bequemer*) zijn trouwens de zoodanigen, die voor de gezelschappen en hunne genoegens, het hof en zijne dagelijksche belangen als gezanten leven, dan mannen van werkzaamheid en hoogere wetenschappelijke beschaving. Zelfs de divan te Konstantinopel verheugde zich, in zijne goede tijden, wanneer hem een ischtschoglan — een hoveling — en geen effendi — een geleerde — of gelijk men vroeger aan Duitsche hoven zeide, *un Schreiber*, als gezant aangekondigd werd. Wat onschadelijk, ja zelfs raadzaam zijn kon, toen er noch kamers noch beurs, noch openbare meening noch algemeenheid der meeste belangen bestond, dat komt thans onder de overige takken van openbare dienst zeer vreemd uit. In plaats van intriges, twisten over rang, en het uitsluitend belang der regerende familiën, zijn thans gansch andere, trouwens zeer prozaïsche taken den diplomaat ten deel gevallen. Wie zich op het lezen der dagbladen verstaat, zal den waren stand van zaken misschien later, maar ten minste even zeker raden, als bij dien uit gewone gezantschaps-dépêches vernemen kon, en eene verandering in het toltarief is gewigtiger geworden dan eene huwelijks-aangelegenheid. Dagelijks vindt men minder voorname en rijke mannen, welke, om der eere wil, zendingen aannemen. Zij vermoeden ten minste, dat de taak thans zeer verschillend van de voormalige, veel moeijelijker is. Ten hoogste als familie-gezanten vindt men ze nog somtijds. Alzoo is het tot een zeer onvoldoenden middeltoestand gekomen. Dezelve herinnert den vlinder, die het weefsel der pop nog niet afgeworpen heeft. Betalen kunnen de hoven ze niet meer gelijk vroeger, en toch wil men dat de gezantschappen dezelfde schitterende vertooning maken als voorheen. De taak is verwikkelder, onaangenamer geworden; de reizigers nemen in getal toe en hunne aanspraken vermeerderen; ja zij zijn onbeschaamd genoeg om in gedrukte reisbeschrijvingen laatdunkend over gezantschappen te spreken die hun geen eer genoeg hebben bewezen, en boosaardige artikels omtrent dezelve aan oppositie-bladen te zenden.

»De haat, die nu eenmaal de bevoorregte standen allerwege vervolgt, drukt dubbel op de adelijke diplomaten, en verzuimt niet, hen, bij iedere gelegenheid, als bevoorregte verspieders, als onwetende ledigloopers, als vijanden van vooruitgang en constitutiën voor te stellen. Hebben zij nu nog daarbij last of eigen zucht, om hunne voorregten en hunnen rang bij elke aanleiding geldend te maken, zoo omhelst de nationale haat de wijze waarop het publiek ze behandelt, en zij wandelen jaren lang als vreemdelingen in de residentie rond, zonder buiten het hof en betaalde aanbrengers iemand nader te leeren kennen.

»Dat het belang der staten hierbij zeer geleden heeft, zeer lijden moet, — valt in het oog. De belastingen zijn allerwege verhoogd, de behoeften vermeerderd, de bezoldingen verminderd, en nu daarenboven de personen, de werktuigen, waarmede men handelen moet, waarmede men gadeslaan wil, meer naar gunst en luim gekozen dan naar verdienste, en meestal behoorende tot eene weigerende, weersprekende rigting (2). Waarlijk, indien men slechts priesters tot aanvoerders der troepen maken wilde, kon men niet verkeerder handelen, dan men thans gewoonlijk doet, als men in den gevaarlijksten, ontbindendsten tijd waant dat men elken kamerheer of officier der garde, zonder meer, tot geschikten vertegenwoordiger van de belangen des lands aan een vreemd hof zenden kan.

»Hierop is wel eens geantwoord, dat men ondergeschikte personen toevoegen kan aan den gezant, die toch beter dan ieder ander onmiddelbaar met den vorst zal kunnen verkeeren. Dit dualismus is echter menigmaal gebleken onhoudbaar, ja gevaarlijk te zijn, vooral wanneer men bij gewigtige aangelegenheden het eigenlijke geheim slechts aan den secretaris toevertrouwen kon, en de gezant, zonder het te weten, dezen tegenwerkte. Daarbij moest de secretaris een engel wezen, om zich steeds te verheffen boven de ingevingen van afgunst en de lust om den gezant den voet te ligten, wanneer deze voor hem in talent en kennis van zaken onderdoet.

»Het ware dus zeker verstandiger gehandeld, bijaldien men ook hier den Rubicon overschreedde en den gezant meer naar talent en kennis van zaken koos, dan naar gunst, naam en rijkdom. Een waarlijk aanzienlijk man, die tevens de noodige vereischten vereenigt, moge steeds de voorkeur erlangen op dengene, die minder behagelijke vormen heeft. Maar waar het op zaken aankomt, hetgeen bijna allerwege het geval is, daar zie men af van representatie, en zende zaakgelastigden met goede bezoldiging na zorgvuldige keus. Deze zijn niet minder, misschien nog meer, geëerd en bemind dan gezanten het zijn zouden, wanneer zij hunnen post eenmaal door en door kennen en zich door achtenswaardig karakter, kennis van zaken en doelmatigen ijver hebben doen waarderen. Daarbij zal alle vertooning of kosten, die zij buitenslands maken, er op prijs gesteld worden, terwijl men die des gezants meest als verpligting beschouwt.

»De Russische diplomatie is thans wel de bedrijvigste, wordt daarom echter overal met mistrouwen, en wegens de offensiëve houding van vele gezanten dikwijls met haat aangezien. De Engelsche vertrouwt de posten van eerst gewigt slechts aan personen van uitstekende bekwaamheid, maar bezigt overigens te ligtvaardig gunstelingen der ministeriële partij; de Fransche is wegens de menigvuldige ministerwisselingen dobberend en in de tweede linie verdrongen; de Oostenrijksche is aangenaam, oplettend, goed onderrigt, gelijk haar grootmeester; de Pruissische poogt dezelve te evenaren. Maar geene heeft ten volle de hervorming ondergaan, waarvan ik zoo even sprak. Men schijnt een schroom te gevoelen om zich ook hier naar het onvermijdelijke te schikken.

»Bij elke groote omwending, gelijk de juli-dagen van 1830 waren, zal het blijken of de diplomatie voor, tijdens en na de beweging haren pligt weet te vervullen. De groote ervaring, welke de hoven toen maakten, schijnt reeds weder vergeten te zijn."

(1) *Aufzeichnungen eines nachgeborenen Prinzen.* 1841.

(2) »*Und meist der verneinenden, widersprechenden Richtung angehörig.*"

Buitenlandsche Berigten.

SYRIE.

De jongste berigten uit *Beyrut*, van 20 november, melden dat de burgerkrijg tusschen de Drusen en Maroniten, voor het oogenblik, opgehouden heeft. De *Malta Times*, van 28 november, bevat daarover het volgende schrijven van boord van het Engelsche schip *Hecate*, 27 november: »Ik meld u in der haast en met weinig regels, dat ik verleden zaturdag, den 20sten, des avonds van Beyrut vertrokken ben met depêches van den overste *Rose*, over de Syrische aangelegenheden van af den laatsten der maand tot op het oogenblik der afvaart. De Drusen hebben verschrikkelijke gruwelijkheden tegen de christenen gepleegd, hen in alle rigtingen verjaagd, en vele hunner zuidwaarts van Beyrut gelegene dorpen verbrand. Noordwaarts hebben zij hunne verwoestingen tot bij Zahle uitgestrekt; zij schenen het voornemen te hebben die plaats binnen te dringen; de Turksche troepen, echter, hadden eene stelling in de nabijheid ingenomen, en hunne tegenwoordigheid heeft waarschijnlijk de verwoesting der stad verhinderd. Op dit oogenblik hebben de vijandelijkheden opgehouden, en men kan met grond hopen, dat deze onzalige oorlog een einde heeft, vermits de Drusen zijn afgetrokken en huiswaarts gekeerd. De stad Beyrut is vol bergbewoners, die derwaarts gevlugt zijn; de meesten zijn grijsaards, vrouwen en kinderen."

DUITSCHLAND.

Van de Elbe, 9 dec. Het gerucht, dat er binnen kort te Frankfort een Europisch minister-congres zou gehouden worden, opzigtens de Spaansche aangelegenheden, verbreidt en versterkt zich dagelijks meer en meer. (*Köln. Zeit.*)

Frankfort, 10 dec. In het »*Echo du Luxembourg*" leest men: Laatstleden zondag had er te Diekirch een verschrikkelijk ongeluk plaats. Men vierde er den verjaardag des konings aan een maaltijd. Een hoog ambtenaar stiet geheel onverwacht zijnen tafelbuurman een

mes in het hart, zoo dat deze oogenblikkelijk stierf. Vreemd is het, dat geen woordentwist noch voorafgegaan was noch de daad vergezelde: zij schijnt het gevolg te zijn van krankzinnigheid, die meer menschen overvalt wanneer zij beschonken zijn. (*Köln. Z.*)

OOSTENRIJK.

Weenen, *7 dec.* De heden alhier ontvangen brieven uit Konstantinopel, van 20 november, behelzen, behalve het berigt van aanhoudende oorlogsgeruchten, welke de bewoners van de Turksche hoofdstad in gestadige opgewondenheid houden, geen nieuws van eenig belang. Bij het vertrek van den post, was de uit Londen teruggeroepen buitengewone gezant der Porte, *Schekib*-effendi, te Konstantinopel aangekomen.

(*Köln. Z.*)

ENGELAND.

Londen, *11 dec.* Ondanks het verhaal in de dagbladen, dat, kort na dat *Rapallo* de gevangenis van Newgate had verlaten, aldaar het bevel aankwam om hem gevangen te houden, gelooft het publiek dat de regering er volstrekt niet op gesteld was om hem in hechtenis te hebben. Men spreekt van een parlementair onderzoek, spoedig na de bijeenkomst der huizen; maar de houders der valsche exchequer-bills zullen, naar men gelooft, geen voordeel daaruit trekken, zullende het onderzoek waarschijnlijk strekken om het exchequer bill-bureau aan de thesaurie af te schaffen, en alle daartoe betrekkelijke zaken naar de bank van Engeland te verplaatsen. Onder de geruchten, welke nopens het gebeurde nog steeds in omloop zijn, behoort ook dit, dat *Smith* overgehaald is om zich alleen schuldig aan valschheid te erkennen, ten gevolge eener som van 10 000 p. st. welke hem verstrekt is, benevens de belofte dat alle pogingen zullen worden aangewend om eene verzachting der hem opgelegde straf te erlangen; men twijfelt dan ook niet of hij zal, dadelijk na zijne aankomst te Sydney, wanneer hij zelfs derwaarts gezonden wordt, verlof krijgen om te gaan waar hij wil; met één woord hij wordt als de zondebok van anderen en meer hoogstaande personen beschouwd. Eenige lieden in de City verzekeren, dat zij *Rapallo*, sedert zijn ontslag uit de gevangenis, gezien en zelfs gesproken hebben. Is dit waar, dan blijkt daaruit ten duidelijkste, dat er geenerlei zucht bestaat om de zaak in al hare bijzonderheden te doen kennen, maar integendeel om haar zoo geheim mogelijk te houden. De 120,000 p. st. welke laatstelijk op valsche exchequer-bills zijn bekomen, zijn, zegt men, belegd in Spaansche fondsen, welke, naar men er bijvoegt, naar het vasteland medegenomen zijn door eene vrouw, dezelfde, die beschuldigd wordt van het namaken der handteekening.

— Uit den heden bekend gemaakten drie-maandelijkschen staat der bank van Engeland blijkt, dat het papier in circulatie met 300,000 p. st. en het goud in voorraad met 5000 p. st. verminderd is; bedragende thans heteerste 19,972,000 p. st. en het laatstgenoemde 4,486,000 p. st.

— Men zegt, dat de zaak van het vervalschen der schatkistbiljetten in het parlement ter tafel gebragt zal worden, terstond na de opening der zitting.

FRANKRIJK.

Parijs, *11 nov.* Naar men verneemt, is de Verhevene Porte steeds gezind, om den bey van Tunis onder hare gehoorzaamheid terug te brengen, en meent het bewind van Frankrijk, in het belang der volkplanting van Algerie, niet te mogen dulden, dat daartoe middelen van bedwang zullen worden aangewend. Naar het zich laat aanzien, zal deze aangelegenheid in het aanstaande voorjaar ter sprake worden gebragt, en heeft de Porte reeds van de zijde der Britsche regering de meest stellige verzekering erlangd van dadelijke ondersteuning in de handhaving van haar goed regt.

Parijs, *12 dec.* Zoo men verzekert zal de civiele lijst een niet gering punt der beraadslagingen bij de eerst volgende zitting moeten uitmaken; men wil namelijk weten, dat evengemelde lijst voor niet minder dan 28 millioen franken aan schulden zou hebben.

— Gisteren zijn de pleidooijen in de zaak van *Quénisset* voor het geregtshof der pairs voortgezet geworden, en hebben onderscheidene advokaten, ter verdediging der daarin betrokkene personen, het woord gevoerd. Bij die gelegenheid heeft de heer *Ledru-Rollin* in eene uitgewerkte redevoering den dagbladschrijver *Dupoty*, beschuldigd van medepligtigheid aan het komplot, verdedigd, en getracht te bewijzen, dat het niet uitgemaakt was, dat *Dupoty* werkelijk zelf de artikelen in het *Journal du Peuple*, welke aan hem toegeschreven zijn geworden, en wegens welke hij in dit regtsgeding is betrokken geraakt, opgesteld heeft; — dat het openbaar ministerie, door den beschuldigde te vervolgen wegens inbreuk op de bestaande verordeningen op de drukpers, zich den weg heeft afgesneden om denzelven ter zake van die zelfde overtredingen te betrekken in een staatkundig komplot. Hij heeft den heer *Hebert* verweten verder te zijn gegaan dan de leden der commissie, met de voorloopige instructie der zaak belast, als welke geenszins van meening zijn geweest, gemelden dagbladschrijver als mede-beschuldigde ter zake van komplot te doen voorkomen.

— Behalve het proces *Quenisset* voor het hof der pairs, is, om niet te gewagen van den vloed van kleine procesjes, die bij de correctioneele- en politie-regtbanken aanhangig zijn, tegenwoordig ook nog in behandeling voor het hof van assises van het departement der Neder-Pyreneën, het proces der onlusten te Toulouse, en is voor het hof van assises van het departement van de Seine gisteren afgeloopen het proces tegen zekeren *Saugé*, die zich den 20sten september, en dus kort na den aanslag van *Quenisset*, de geweldigste bedreigingen tegen den koning had veroorloofd. Deze man is door den jury vrijgesproken.

— Den 15den december, zijnde de verjaardag van het overbrengen van het lijk van *Napoleon*, zal in de kerk der Invaliden eene plegtige lijkdienst worden gevierd.

— Uit Madrid wordt onder dagteekening van den 5den december gemeld, dat eene der diligences, welke tevens ter overbrenging der brieven wordt gebruikt, in den onmiddelijken omtrek dier hoofdstad is aangevallen en geplunderd.

— Uit Barcelona wordt van den 3den gemeld, dat waarschijnlijk aan de personen, welke sommen hebben opgebragt bij de onlangs uitgeschreven gedwongene geldheffing, het bedrag der gestorte gelden zou worden teruggegeven.

— Een zeer treurig voorval is den 3den dezer, ten half zes ure des morgens, op den spoorweg tusschen Alais en Nimes, digt bij eerstgemelde stad, gebeurd. De wachter, die aan het zoogenaamde niveau of den overgang over den koninklijken weg n°. 106, bij de doorsnijding van Conilhère geposteerd is, hoorde den steenkolen aanbrengenden trein, die naar Beaucaire op weg was, aankomen. Hij sloot dus als naar gewoonte zijne barrière en stak zijne lantaren aan, om daarvan het sein te geven. Op hetzelfde oogenblik treft het geluid eener aardstorting, niet ver aan gene zijde van zijn wachthuisje, zijn oor, en daaruit begrijpende, dat de weg gestopt zou zijn, haastte hij zich om den trein te gemoet te loopen, ten einde denzelven in tijds het sein van gevaar te doen. Ongelukkiglijk veroorloofde de bogt, welke de linie op die plaats beschrijft, den machinist niet eer dit sein gewaar te worden, voor dat het hem niet meer mogelijk was de vaart van den trein, die uit 43 geladen waggons bestond, snel genoeg te stuiten. De *tender*, die den stoomsleper voorafgaat, bondsde met geweld tegen hetgeen de aardstorting in den weg geworpen had en vloog uit de rails; de machine, op gelijke wijs uit het spoor gestoten, storte aan den anderen kant onderst boven, en 15 waggons, met zulk eene snelheid aanvarende, dat de schok hen over de locomotief deed henen springen, verbrijzelden zich in duizend stukken.

De stoker was verdwenen, overstelpt door de stukgestoten wagens of door de steenkolen; daar hij echter, in zijnen val, gelukkiglijk door den waterbak van den tender gedekt geworden was, heeft men hem, na twee uren tijds arbeids, onbeschadigd van onder het puin kunnen opgraven. De machinist, die verscheiden ellen hoog in de lucht was opgeslingerd geworden, is bij zijnen val mede zonder zware kwetsuur gebleven. Dit is het geval niet geweest met den chef van den trein, *Flautrier* geheeten. Die ongelukkige, door den stoot in eenen kuil vol water geworpen, werd, zoo snel mogelijk, door de zorg van den wachter en van eenige naar de plaats gesnelde lieden, er uitgehaald. Toen men hem, wel is waar buiten kennis, in een naburig huis gebragt had, was er op zijn ligchaam slechts eene uiterlijke kneuzing te bemerken; evenwel stierf hij weinige oogenblikken daarna, waarschijnlijk ten gevolge van inwendige bloedstorting. Dit overlijden stort de vrouw en de kinderen van het slagtoffer in de diepste ellende.

Op de eerste mare van het ongeluk snelde de onderprefekt van Alais naar de plaats, waar het voorgevallen was, en waar de commissaris van policie, *Turin*, zich reeds bevond. Een piket van het garnizoen weerhield de menigte, die derwaarts henen gestroomd was, en door nieuwe aardstortingen gevaar kon loopen. Vervolgens ging men zonder verwijl tot de opruiming over. Ten 3 ure des achtermiddags was de weg volkomen vrij, zonder dat de vervoer der reizigers belemmerd geweest was, omdat men hen van de andere zijde der verstopping afhaalde en bragt waar een bijzondere trein hen wachtte.

De uitkomst van het voorval is voor de compagnieschap het verlies van hare locomotief en van 15 kolen-waggons, die geheel verbrijzeld zijn. Men kan het bedrag op ruim 30,000 franken begrooten. Wat de aardstorting betreft, zij bedroeg niet veel meer dan eene vierkante el specie en bedekte den weg naauwelijks 25 (Nederlandsche) duimen hoog.

— De *Gazette* behelst het volgende nadere berigt omtrent de zware aardbeving, die in het begin van september de middeldeelen van Amerika geteisterd heeft:

» De stad Cartago, in Midden-Amerika is den 2de september door eene aardbeving verwoest. Die stad bevatte omstreeks 10,000 inwoners. De uitbarsting van eenen slechts drie uren van daar gelegen vuurberg heeft de bevolking gewaarschuwd, welke in allerijl gevlugt is. Niettemin zijn 40 à 50 menschen òf om het leven gekomen óf zwaar gekwetst. Deze tijding is met de jongste paketboot uit Jamaïka in Engeland ontvangen. De stad St. Jose, die niet ver van Cartago ligt, heeft slechts eenige ligte schuddingen bespeurd, die geene schade hoegenaamd gedaan hebben.

BELGIE.

Brussel, *12 dec.* Zaturdag heeft de beraadslaging van de Kamer der gedeputeerden niets bijzonders opgeleverd. De begrooting van het ministerie van justitie is gaaf aangenomen, en de liberale partij heeft zich te zwak gevoeld, om zich in dat opzigt aan eene stemming te wagen. Thans is de begrooting voor het ministerie van financiën aan de orde van den dag. Men wacht nog eenige belangrijke woordenwisseling over den aankoop van de stoomboot *British Queen*. Men beweert, dat het bewind bij dezen aankoop voor een bedrag van ten minste een millioen bedrogen is geworden, en dat de schoonvader van den Belgischen ambassadeur in Engeland daarbij bevoordeeld moet zijn geworden. Beide partijen, zoo wel van het vorige, als van het tegenwoordige bewind, verlangen in dat opzigt een naauwkeurig verslag.

— Het rapport, hetwelk in de zaak van het komplot is uitgebragt, en hetwelk de vrijlating van een der aangeklaagden schijnt te hebben te weeg gebragt, is naar men meldt, niet volledig geweest. — In Maintz zijn de huizen van twee joodsche kooplieden onderzocht geworden, welke, volgens den inhoud van eenen bij den generaal *van der Smissen* gevondenen brief, met denzelven in onderhandeling waren getreden voor de levering van wapenen en buskruid, en zijn deze kooplieden ook in persoon deswege door de plaatselijke regterlijke overheid ondervraagd geworden.

— De Maas is te Luik buiten hare oevers getreden, en de meeste Belgische vloeden zijn weder zoo hoog aangezwollen, dat men zich aan alle zijden over overstrooming begint te beklagen. De vlakte tusschen deze stad en Antwerpen staat geheel onder water, en de ijzeren weg schijnt als door eene zee te loopen. De opening van den ijzeren weg naar Mons zal dienen te worden uitgesteld.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, *14 dec.* Men verneemt van goederhand, dat, wel verre dat de installatie van het provinciale hof van Noord-Holland zou zijn uitgesteld, dezelve alhier zal plaats hebben in de laatste dagen van deze maand.

— Sedert eenige dagen is, ten gevolge van de onophoudelijke regens en westelijke winden, een gedeelte onzer stad onder water geloopen, zoo dat men bij voorbeeld op het Rokin, met schuitjes vaart. In andere staten of grachten zijn insgelijks alle kelders vol water geloopen, tot groote schade voor velen onzer handeldrijvende stadgenooten. De berigten van omliggende plaatsen zijn allerbedroevendst. Overal ligt het land overstroomd, en alles gelijkt eene opene zee.

's Gravenhage, *13 dec.* Men verneemt met genoegen, dat de in het voorjaar genomen maatregel, om ter voorziening in de op Java steeds bestaande behoefte aan middelen van vervoer te land, kameelen naar die kolonie te zenden, in zoo verre met eenen gunstigen uitslag is bekroond geworden, dat een veertigtal dezer lastdieren in april ll. van Teneriffe afgehaald met de schepen *Rhoon* en *Pendrecht*, stad *Utrecht* en *Anna Catharina* in goeden welstand te Batavia is aangekomen. Men had aldaar reeds proeven genomen met de belading dezer kameelen, en bevonden dat zij met gemak 650 a 750 pond konden dragen. De van Teneriffe medegenomen geleiders verzekerden intusschen, de wanneer de kameelen geheel weder op hun verhaal zouden zijn gekomen, zij eenen last van 1000 pond zouden kunnen vervoeren.

…verneemt men dat de Nederlandsche handelmaatschappij aan de heeren *Dixon* en *Comp*, te Amsterdam opgedragen de vervaardiging in hunne fabriek *de* … van eenige ijzeren karren of wagens om in Indië … gebruikt tot gemakkelijk vervoer der producten uit de binnenlanden naar de kusten.

… *Staats-Courant* bevat het volgende handelsberigt:

…rna, 19 nov. Van hier zijn vertrokken: op …sten october jl. de kof *Jan Jacob*, kapitein *R. …utjes*, naar Samos en Amsterdam: op den 3den … de kof *Twee Gebroeders*, kapitein *A. Riedijk*, … Chesme en Rotterdam; dit vaartuig is op den … dezer reeds van Chesme vertrokken. Eergisteren … aangekomen de kof *Clara Dorothea*, kapitein *… Venenga*, van Amsterdam, die spoedig de reis … Konstantinopel zal voortzetten. Te Konstantinopel … den 16den dezer aangekomen de kof *Emma*, kapitein *…ng*, van Amsterdam; men verwachtte aldaar de *…Jonge Gerbrand*, kapitein *Nepperus*, van Am…m. De Hannoversche kof, *Preciosa*, kapitein … wordt hier bevracht voor Amsterdam; men … van daar de Hannoversche kof *Anna Rebecca*, … *Krey*. Het Nederlandsche vaartuig *Maria*, …tein *Bergman*, wordt te Odessa bevracht voor Rot…dam.

…otterdam, 13 dec. Den 10den dezer had in de …ende manège alhier de luisterrijke voorstelling plaats … eene jagt, met de daarbij te pas komende exerci… evolutiën enz., van het werpen met den bal en … steken naar den ring en meerdere soortgelijke ma…uvres. De deelnemers aan deze vermakelijkheid … uitmuntend gecostumeerd en hunne paarden zeer … getuigd. De dames der gewone leden woonden … spelen bij. Alles is in de beste orde en ten meesten genoege der toeschouwers en deelnemers afgeloopen.

Maastricht, 12 dec. Zichier het adres, hetwelk onze kamer van koophandel onlangs aan Z. M. heeft …gezonden, om hoogstdenzelven te bewegen de overeenkomst, welke den 31sten december 1840 met het …hertogdom Luxemburg gesloten was, en op 1°. …i 1841 moet eindigen, niet te hernieuwen:

» Sire!

» De kamer van koophandel te Maastricht heeft, …houdens den diepsten eerbied, de vrijheid genomen … haar adres van 27 februari ll., Uwe Maj. voor oogen … leggen de noodlottige gevolgen, welke het met het …othertogdom Luxemburg op den 31sten december 1840 …tene handelstractaat voor de nijverheid van het …togdom Limburg moest veroorzaken.

» Gedurende het verblijf van Uwe Maj. binnen onze …uren, heeft de kamer van koophandel de eer gehad …re wenschen te kunnen blootleggen, ten einde Uwe Maj. den staat der zaken mogt in overweging nemen; … zij had het geluk de overtuiging te bekomen, dat de belangen van het hertogdom Limburg op de bescherming van Uwe Maj. kunnen rekenen.

» De dag nadert, waarop het bovenvermelde voor dit hertogdom zoo noodlottige handelstraktaat moet eindigen; en de kamer van koophandel ziet zich gedrongen Uwe Maj. zeer nederig, maar tevens zeer nadrukkelijk, te smeeken, deze overeenkomst niet te hernieuwen.

» De voordeelen, Sire! welke dit traktaat aan Luxemburg verschaft, zijn inderdaad geheel ten nadeele van Limburg. Luxemburg heeft onwedersprekelijke voordeelen boven Limburg, zoo wel door de van de natuur aan de nijverheid aangebodene hulp, als door den lagen prijs der handwerkslieden, die zeer beneden dien van Limburg staat, en door den lagen prijs der grondstoffen.

» Ons hertogdom brengt bovendien zware belastingen op, waarvan Luxemburg verschoond is. De Luxemburgsche nijverheid is ouder dan de onze, heeft meer ondervinding verkregen, die haar in de mededinging …r te pas komt, terwijl onze nijverheid nog gedurende eenigen tijd bescherming noodig heeft, om op dezelfde lijn te staan als haar mededingster; want, Sire! de staatkundige toestand van Limburg heeft gedurende de …en laatste jaren iederen voortgang verhinderd; en de Limburgers zijn eerst in staat geweest zich met kracht en magt op de nijverheid toe te leggen, sedert de geheele afdoening der staatkundige geschillen.

» Limburg, Sire, heeft nu fabrijken, van glas- en aardewerk, van papier zonder einde en ander, van meubelpapier, lakenfabrijken, speldefabrijken, katoenfabrijken, pennenfabrijken, meubelfabrijken, speelkaartenfabrijken, looijerijen, suikerraffinaderijen, en zeepfabrijken.

» Elke dezer beroepen heeft de welwillende bescherming van Uwe Maj. noodig, om met eenig voordeel te kunnen … bestaan, en zij zouden allen, Sire!, daar zij nu reeds sterk in hunne belangen zijn benadeeld, waarschijnlijk met hunnen ondergang eindigen, indien de gedeeltelijke voortbrengselen van Luxemburg voortdurend vrij en ongehinderd in ons hertogdom werden binnengevoerd.

» Limburg, Sire! heeft niet minder regt op den bijstand van Uwe Maj. dan Luxemburg; deszelfs behoeften zijn ten minste even groot; Limburg is in de gelegenheid geweest, zijne behoeften aan Uwe Maj. kenbaar te maken, en het is overtuigd dit niet vergeefs gedaan te hebben.

» Wij smeeken op nieuw Uwe Maj. dat het haar moge behagen dit traktaat, hetwelk de belangen van het geheele hertogdom zoo zeer benadeeld heeft, niet te hernieuwen.

» Overigens, Sire! kan Luxemburg, billijkerwijze, zulk eene gunst niet vragen; het kan zijnen voorspoed niet zoeken in den ondergang van anderen, en het zal zeer tevreden zijn, wanneer het de voortbrengselen kan uitvoeren, die de overige provinciën des rijks en Limburg niet opleveren, door aan hetzelve toe te staan den vrijen invoer van ijzerwerk, handschoenen, pleisterwerk, eikenhout, en hoepels voor zeven; dit zoude eenigermate in het gelijk brengen (*compenseren*) hetgeen het groot-hertogdom van zijnen kant aanbiedt, namelijk: den vrijen invoer van suikerij, zeevisch, boter, kaas, groene zeep en glaswerk.

» De Kamer van koophandel smeekt Uwe Maj. alle overige artikelen van het thans vigerend belasting-stelsel met kracht te handhaven; dit stelsel heeft Limburg noodig tot ondersteuning van deszelfs nijverheid, met welker hulp het zich nog naauwelijks een genoegzaam bestaan kan verschaffen.”

(*Hier volgen de handteekeningen.*)

Mengelwerk.

Over de opvoeding der armen-kinderen in Engeland.

(*Vervolg en slot van n°. 247.*)

Het bovengemelde rapport des heeren TUFNELL (n°. 7) welke de onderhavige vraag omtrent de opvoeding der armen in haren ganschen omvang, en zonder terugwijzing naar de ontwerpen des heeren KAY, opheldert, is in elk opzigt uitmuntend en lezenswaardig.

Bij den aanhef wordt er aangetoond dat het onmolijk is, den gewigtigen invloed, welke eene bestendige en naauwkeurige zorg des gouvernements en van het publiek op de opvoeding van armen-kinderen uitoefent, te hoog te schatten. In de werkhuizen van het graafschap Kent alleen bevinden zich meer dan 2000 kinderen, meest weezen of van hunne ouders verlatenen, of zulke kinderen, die om de eene of andere reden tot aan hunne meerderjarigheid tot last der gemeente zijn. Het goede of het kwade, dat voor de maatschappij uit zulk eene groote menigte van individuën ontstaat, naarmate zij goed of niet goed onderrigt worden; het geluk, hetwelk zij genieten of verspreiden; de ellende die zij later verduren of veroorzaken, — dat alles is slechts een gevolg van hunne tegenwoordige behandeling, en daarom is de vraag over de opvoeding der armen van zulk een groot gewigt. Het is bekend, dat, bij de voormalige wet op de armen, het huisgezin, dat eens tot armoede vervallen was, zich er bijna nimmer uit heeft kunnen opbeuren. Arme ouders hebben arme kinderen groot gebragt, en zoo is de gewoonte, om van armen-gelden afhankelijk te zijn, als iets natuurlijks van geslacht op geslacht overgegaan. Om dit erfelijk kwaad in zijne verschrikkelijke vaart te stuiten, moet men het *pauperisme* in het hart aantasten, en geheel uitroeijen, door deszelfs bron voor altijd te verstoppen. Dit nu kan alleen geschieden door den kinderen, die zich in zoodanigen toestand bevinden, zulk eene opvoeding te geven, dat men de morele zekerheid bekome, dat zij, gedurende hun volgend leven, nimmer weêr afhankelijk van armen-gelden zullen worden, maar veeleer eene achtenswaardige en onafhankelijke betrekking verkrijgen zullen. Op zulk eene uitkomst mag men echter, onder de tegenwoordige wetten, niet hopen: veelmeer heeft de ondervinding der laatste jaren de overtuiging gegeven, dat aanmerkelijke wijzigingen in dezelve noodig zijn, om het gewenschte doel te kunnen bereiken.

Het kwaad, hetwelk nu zoo groot is, ontstaat voornamelijk uit de moeijelijkheid om de kinderen, zoolang zij zich in de werkhuizen bevinden, eene voldoende godsdienstige en industriële beschaving mede te deelen, om door dezelve tot zulke diensten geschikt te worden, welke vreemdelingen, met name handwerkslieden, uitokken, hen uit de werkhuizen in hunne huisgezinnen op te nemen. Nu echter is het eene onbetwistbare daadzaak, dat de verzorging van in werkhuizen opgevoede kinderen met veel grootere moeijelijkheden en beletselen gepaard is, dan die van dezulken, die bij hunne ouders zijn groot gebragt; waarom ook de kinderen van de eerste soort veel langer, — en dit is eene tweede aangelegenheid — in de werkhuizen blijven moeten, dan het ter verkrijging eener onafhankelijke betrekking wenschelijk is.

De grond van den tegenzin tegen kinderen, in werkhuizen opgevoed, is alleen daarin te zoeken, dat bij de tegenwoordige inrigting dier huizen eene betamelijke opvoeding bijna onmogelijk is. Zulk eene vooringenomenheid wordt bijna nooit waargenomen tegen kinderen die in andere etablissementen opgegroeid zijn; daarom ook heeft geene andere inrigting met zoo vele moeijelijkheden te kampen voor de latere verzorging der kinderen. Het beste bewijs hiervoor levert de bovengenoemde school in Norwood, welke 1100 kinderen telt, en onder welke er slechts zelden één boven de 13 jaren is, die niet reeds, zonder premie, eene behoorlijke verzorging vindt. Maar, vraagt men waarschijnlijk, waarom rigt men de werkhuizen ten platten lande dan niet op dezelfde wijze in? Omdat zulks met onoverkomelijke zwarigheden zou gepaard gaan. Deze bestaan, namelijk, in het volgende:

Vooreerst zouden de *onkosten te groot* zijn. In Norwoodhouse is een handswerksman, die tot onderwijzing der kinderen aangenomen is, in staat, 100 kinderen het kleermaken te leeren; er zijn daar, tot dat einde, twee klassen, elk van 50 leerlingen. Daarentegen bestaan er zekerlijk weinige werkhuizen op het platte land, die 10 kinderen kunnen aanwijzen, welke het wenschelijk was tot zulk een beroep op te leiden. Gesteld evenwel, er waren er 10, dan zou het onderwijs voor dezen hier even veel kosten als daar voor 100. Op dezelfde wijze kan in de Norwood-school *één* onderwijzer over eene klasse van 130 scholieren het opzigt houden, en gedurende een gedeelte van den dag het verstandelijke en godsdienstige der opvoeding leiden. Nu zijn er, wel is waar, eenige *country workhouses*, die 130 kinderen tellen — maar dat zijn kinderen *van elken ouderdom*. Om dezen met hetzelfde gevolg, als in de Norwood-school geschiedt, te kunnen onderwijzen, zou het geheele getal in 6 klassen verdeeld moeten worden; — er zouden derhalve 6 onderwijzers in plaats van één noodig zijn. Maar al gebeurde dit, dan zou er zich eene nieuwe ongelegenheid opdoen: want eenige klassen zouden te klein zijn, om in dezelve een werkdadig onderwijs te geven, — en deze moeijelijkheden zijn bij de bedoelde land-scholen nog aanmerkelijker, daar dezelve naauwelijks ¼ der opgegeven scholieren bevatten.

Een tweede en mogelijk nog grooter gebrek, aan het tegenwoordige stelsel verknocht, wordt verder aangewezen, en bestaat in het gevaar, eene menigte wezens de wijde wereld in te zenden, die, met slechte gewoonten behebt, en arm aan gevoel, het vooruitzigt openen eens een last der gemeenten te zullen worden. — Als het spreekwoord waar is, *gelijk de meester, zoo de knecht*, dan is er zekerlijk weinig waarschijnlijkheid, dat de kinderen, die zulke scholen verlaten, eenmaal regtschapene en achtingswaardige leden der maatschappij worden zullen. Bij den tegenwoordigen toestand van zaken hoort men dikwijls gegronde klagten over de dronkenschap, losbandigheid en andere ondeugden van de onderwijzers; dit heeft dus ten gevolge, dat de kinderen meestal door hen veronachtzaamd of mishandeld worden. De meeste onderwijzers zijn dus ongeschikt de industriële opvoeding der kinderen op zich te nemen; en zij gedragen zich derhalve in hunne betrekking meestal nalatig, daar zij, als dorps-schoolmeesters, alleen voor het intellectuële gedeelte des onderwijs opgeleid zijn. In de werkhuizen komt het er echter voornamelijk op aan, de kinderen tot handenarbeid voor te bereiden. Hier moeten zoo wel de handen als het hoofd worden bezig gehouden. Omdat dit geen plaats heeft, klagen de lieden, die zulke kinderen uit de werkhuizen tot zich nemen, zoo dikwerf, dat deze, wel is waar, kunnen lezen en schrijven, maar verder ook niets; en om deze redenen komt het intellectuële onderrigt bij onbevoegde beoordeelaars menigmaal in minachting. Bedrevenheid in het werktuigelijke gedeelte des beroeps is overigens geen volstrekt vereischte voor onderwijzers; het is genoeg, wanneer zij een voldoend denkbeeld van de werktuigen hebben, weten op te voeden en te bestraffen. — Den meesten onderwijzers ontbreekt het buitendien aan ontzag, daar zij zelven zoo slecht opgevoed en zoo onwetend zijn; en toch is ontzag voor de onderwijzers in werkhuizen noodzakelijker dan ergens anders. Om deze gebreken weg te nemen bestaat er maar één middel: het oprigten, namelijk, van doelmatige seminariën ter aankweeking van armen-schoolmeesters.

Een derde beletsel tegen eene doelmatige opvoeding in de werkhuizen zal het zamenwonen der kinderen met de volwassenen aantoonen, hetwelk de eersten aan de verleiding der laatsten blootstelt. De lucht in zulke werkhuizen is reeds slechts; niemand kan het derhalve wenschen, dat de jeugd in dezelve leve. Het grootste gedeelte der volwassene bewoners maken eene verworpene klasse uit. Het is derhalve van het grootste belang, volwassenen en kinderen naauwkeurig van elkander af te zonderen, en men heeft daarom in de meeste werkhuizen voor beiden afzonderlijke woningen en tuinen ingerigt. Desniettegenstaande ontdekt men menigmaal, dat tusschen de gescheidenen een omgang bestaat, welke niet zelden van een' onkieschen aard is; en zulk een omgang is niet geheel en al te vermijden, daar er, in spijt der afzondering, altijd nog wegen genoeg open blijven.

Als eene vierde moeijelijkheid beschouwt men te regt de verhouding, waarin het hoofd van zulk een werkhuis staat tot den onderwijzer. Den eerste toch is de leiding der geheele inrigting toevertrouwd, en derhalve moet ook de laatste aan hem ondergeschikt zijn. Desniettegenstaande is de onderwijzer meestal beter onderrigt. En zoo kan het niet anders of er moeten tusschen beiden meermalen woordenwisseling en tegenspraak ontstaan; dikwijls volgt er zelfs een volkomene en openbare tweespalt uit, die natuurlijk de nadeeligste gevolgen voor de gansche inrigting, maar in 't bijzonder voor de opvoeding der kinderen, hebben moet.

Na de opsomming der zwarigheden, welke in de werkhuizen eener doelmatige opvoeding der jeugd in den weg staan, komt de heer TUFNELL tot het slot zijner onderzoekingen. Engeland, zegt hij, heeft, ten opzigte der armen-opvoeding, tot hiertoe zijnen pligt slechts half vervuld, en daarom zijn er krachtige middelen noodig, om te voldoen aan hetgeen *eigenbelang* en *menschelijkheid* vorderen.

Het eenige krachtige middel, om de tot hiertoe opgenoemde gebreken te verhelpen, vindt ook de heer TUFNELL in de *oprigting* van *distrikts-scholen*, van welke elke, volgens een reeds aan het parlement aanbevolen plan, meerdere plaatselijke vereenigingen van armenscholen bevatten zoude. Voor de tot hiertoe bestaan hebbende kleinere scholen in de werkhuizen is het onmogelijk goede meesters te vinden. Deze onmogelijkheid vervalt bij de distrikts-scholen. In de laatste moet men, wel is waar, den onderwijzer veel beter bezoldigen; maar daarvoor doet *één* ook meer dienst, dan drie anderen in de werkhuizen. In de laatste kunnen de kinderen niet goed in klassen verdeeld worden. Zoodra meerdere vereenigingen voor armen-scholen worden zamengesmolten, vervalt ook terstond *deze* zwarigheid.

Van de zijde der verdedigers des ouden systeems is aangevoerd, dat het opzigt over de kinderen in de distrikts-scholen, wegens het grootere getal, veel moeijelijker is. Daarop kan men antwoorden, dat, dewijl er een veel beter onderwijs gegeven wordt, er ook een veel minder gestreng opzigt noodig is. — Ook heeft men, gelijk vroeger reeds gezegd is, tegengeworpen, dat het gruwzaam is de kinderen zoo ver van ouders en vrienden te verwijderen. Deze bedenking past echter slecht op de kinderen, die zich in de werkhuizen ophouden, en meest allen weezen, vondelingen of verlatenen zijn.

Ten laatste hebben eenigen gemeend, dat men op die wijze in de distrikts-scholen den armen-kinderen eene *betere* opvoeding geeft, dan aan de kinderen van gewone arbeidslieden te beurt valt. Als dit argument waar is, antwoordt de heer TUFNELL met regt, zoo heeft het evenwel geene kracht. Moet men, vraagt hij, het onderwijs voor de kinderen in de werkhuizen dan verzuimen, omdat het er buiten verwaarloosd wordt? — Zij, die veronachtzaamd zijn, hebben onderrigt en opvoeding het meeste noodig. Met deze te verbeteren zorgt men niet alleen voor de kinderen. Terwijl men dezen eene goede en zedelijke opvoeding geeft, verzekert men tevens het welzijn der maatschappij.

Het eerstgenoemde ontwerp, door de heeren KAY en TUFNELL gezamelijk uitgewerkt, geeft een zeer uitvoerig en duidelijk overzigt van de inwendige inrigting des voortreffelijken seminariums voor armen onderwijzers te Battersea. Bij deze beschrijving zijn, in een zeer aangenamen stijl, de uitkomsten eener paedagogische reis, tot het bezigtigen der beste kweekscholen voor onderwijzers, door Frankrijk, Zwitserland en Duitschland ondernomen, medegedeeld. Bij derzelver lezing treft vooral op eene weldadige en bewondering wekkende wijze de beschrijving van een aan de Bodenzee gelegen instituut, opgerigt en bestuurd door den eerwaardigen WEHRLI, een' eenvoudigen en edelmoedigen natuurmensch van zeldzame kracht.

Zie daar den hoofdinhoud dezer zoo rijke verzameling.

Advertentiën.

Aanbesteding.

Het KERKBESTUUR DER ROOMSCH-KATHOLIJKE GEMEENTE VAN DEN KEIJENBERG, bij *Hengelo*, in *Gelderland*, is voornemens, onder nadere Approbatie, op Maandag den 27sten December 1841, ten Huize van *J. H. SCHOEMAKER*, publiek aan den minstaannemende AAN TE BESTEDEN:

Het BOUWEN *eener* KERK *en* PASTORIJ, *met het* LEVEREN *der* MATERIALEN.

De Bestekken zullen ter lezing liggen: te *Doetinchem*, *Doesborgh* en *Logchem*, in het *Heeren-Logement*; te *Zutphen* bij *HIDDINK*, *in de Klok*; te *Groenlo* bij *WIEGERINK*; te *Winterswijk* bij *BALINK*; te *Aalten* bij *VAN EERDEN*; te *Anholt* bij *DE HAAS*; te *Wehl* bij *STOKMAN*; te *Arnhem* bij *ROBERT* en bij de Weduwe *PULSERS*; te *Nijmegen* bij de Weduwe *HOLTERMAN*; te *Emmerik* bij *KUPPER*; te *Hengelo* bij *J. LANGELER*; te *Zelhem* bij *G. NETELS*; te *Borculo* bij de Weduwe *MARTENS*; te *Deventer* bij *BECKING*, en te *Dinxperlo* bij *BELIE*.

Finale Verkooping.

J. A. VAN MANEN, Notaris te *Nijmegen*, zal verkoopen in het *Huis van Notarissen*, te *Nijmegen*, op Maandag den 27sten December 1841, des avonds ten 8 ure:

Een zeer welbeklante HOUTEN WINDKOORN- en MOUTMOLEN, genaamd *de Polmolen*, staande op den Wal te *Nijmegen*, aan het Bastion genaamd *de Kat*, met het ERF of de MOLENWERF, waarop de Molen is gebouwd.

Deze Molen is tegenwoordig in den best mogelijken staat, als zijnde in het afgeloopen en in dit Jaar aanzienlijk verbeterd, en grootendeels met de LOSSE VOORWERPEN, daarbij behoorende, volgens inventaris. Bij provisionele toewijzing gebragt op . . . . *f* 8.600.

VERKOOP VAN HUIZEN
te Zutphen, enz.

Door het ministerie des Notaris *LULOFS*, te *Zutphen* residerende, zullen, in het Koffijhuis *het Zwijnshoofd*, aldaar, op Maandag den 27sten December 1841 in het openbaar *ingezet*, en 14 dagen later, zijnde den 10den Januarij 1842, telkens des namiddags om drie uren, *finaal verkocht worden*:

1°. Een kapitaal HEERENHUIS en ERF, bij het Schipstoel; gemerkt V 539, met daarachter gelegen TUIN, mitsgaders PAKHUIS, in de Bornhoverstraat uitkomende; Kadastraal Sectie F N°. 2346, 2347 en 2280; bewoond geweest door Wijlen den Heer *P. VAN DER MUELEN*.

Zullende het Pakhuis ook afzonderlijk worden geveild.

2°. Een dito HEERENHUIS en ERF, aan de Zuidzijde der Groote- of St. Walburgskerk, van achteren uitziende aan den Stads-Wal; gemerkt V 900, Kadastraal Sectie F N°. 2544; thans bedoor den Heer *W. F. HESSELINK*.

3°. Een dito HEERENHUIS en ERF, doch waarin de laatste jaren eene *Winkel-Affaire* is uitgeoefend geworden, in de Beukerstraat op den hoek van de Lombardsteeg; gemerkt V 436, Kadastraal Sectie F N°. 1220; thans bewoond door den Heer *H. N. VAN TIL*.

Aanvaardbaar No. 1 op 15 Februarij; No. 2 op 1 Mei, en No. 3 op 1 Maart, allen eerstkomende.

4°. Een onverdeeld ⅕ AANDEEL in en aan de zoogenaamde BOSHOFS-TIENDEN, in *Eefde*, onder *Gorssel*.

Nadere informatiën zijn te bekomen ten kantore des Notaris voornoemd.

† § † Op Maandag den 20sten December 1841, en volgende dagen, telkens des voormiddags ten tien ure,

OPENBARE VERKOOP

op het Landgoed *Warnsborn*, onder *Arnhem*, van allerhande MEUBELEN en HUISRAAD, waaronder:

LEDIKANTEN MET BEHANGSELS, beste Veeren-BEDDEN, Paardeharen-MATRASSEN, katoenen en wollen DEKENS; — welgevulde KANAPEES en STOELEN, eene Ronde en eene Vierkante ETENSTAFEL met Aanleg-Stukken, THEE- en SPEELTAFELTJES; — KASTEN, CHIFONNIERES, SPIEGELS, VUURHAARDEN en KAGCHELS, eene IJZEREN KIST. — Voorts *vijf* PAARDEN, *twee* MELKOEIJEN, *twee* EZELS, RIJTUIGEN, WAGENS en KARREN; — RIJ-ZADELS en TUIGEN, STAL-, BOUW- en TUIN-GEREEDSCHAPPEN, KARNTONNEN en VLOTEN voor de MELKERIJ; — glazen en andere BIJENKORVEN, waaronder een *met Bijen*. — HANDBRANDSPUIT; — ORANJE-BOOMEN, HEESTERS, en BLOEM-GEWASSEN in Potten; — ongeveer *vijftig* vim *ongedorschte* HAVER; — *veertig duizend* Nederlandsche ponden best gewonnen UITERWAARDS HOOI; — eene partij MANGELWORTELS; — eene MESTVAALT, welke [illegible] geen verder ter Verkoop zal worden [illegible] bragt.

Te zien Vrijdags en Zaturdags [illegible] van des voormiddags tien tot des [illegible] dags vier ure.

TE HUUR:

De HERBERG het *Jagthuis*, [illegible] vrolijk en aangenaam gelegen onder *Warnsveld* [illegible] een half uur afstands van *Zutphen*, aan de Straatweg op *Winterswijk* en over *Lochem* naar *Goor*.

Te bevragen bij den Notaris *VAN [illegible] BEN SELS* te *Zutphen*, en bij *J. BIERKAMP* te *Warnsveld*.

Men vraagt met Mei aanstaande op [illegible] Buitengoed, onder *Arnhem*, eene [illegible] kwame KEUKENMEID, van de Protestantsche Godsdienst, ten minste twee jaren in hare tegenwoordige dienst gewoond hebbende. — Ter informatie [illegible] sere men zich bij den Uitgever dezer Courant; onder letter Q.

TE KOOP:

Twee aftandsche SCHIMMEL MERRIëN, goed bij den weg [illegible] en mak in allen Tuigen; ook zeer [illegible] voor de *Fokkerij*. Te bevragen bij *A. W. [illegible] GERS*, in het *Hof van Gelderland*, te *[illegible]ningen*.

*** Bij *C. CAMPAGNE*, te *Tiel*, is heden [illegible] de pers gekomen en alom verzonden:

DE HEILIGE DOROTHEA,
of het gemengde Huwelijk.

Een tafereel uit het kerkelijke leven in Hongarije. [illegible] hanger van den *Vrijheer van Sandau*. Met vignet *f* [illegible]

Alsmede ten dienste der scholen:

G. H. VAN LINGEN, *Zestigtal leerzame [illegible] halen uit het Oude Testament*. 30 cents.

Een gelijk 60tal verhalen uit het *Nieuwe Testament* [illegible] de pers. Beide stukjes zijn bewerkt in den smaak [illegible] de Honderdtallen van *C. SMIDT*.

Vertellingen van eenen Vader aan zijne kinderen [illegible] de OOST-INDIëN. 20 Cents.

Beknopte Aardrijkskundige beschrijving van ons [illegible] land. De nieuwste verdeeling gevolgd. 10 Cents.

De brave JOHANNA, *of eerste leesboekje voor [illegible]jes*. $7\frac{1}{2}$ Cents.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 15 Dec. 5 El 2 Palm 5 Duim; gew. 10 Duim; ge[illegible]

Prijs-Courant der Effecten.

DINGSDAG, 14 DECEMBER.	Laagste koers.	Hoogste koers.
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	$51\frac{3}{16}$	$51\frac{1}{4}$
Dito Dito . . » 5 »	$99\frac{5}{8}$	$99\frac{3}{4}$
Uitgestelde Schuld . . » »		
Kansbiljetten . . . . . *f*	$25\frac{3}{4}$	$25\frac{9}{16}$
Amortisatie-Syndicaat. à $4\frac{1}{2}$ pCt.	$90\frac{15}{16}$	91
Dito Dito . » $3\frac{1}{2}$ »	$75\frac{7}{8}$	76
Handelmaatschappij . » $4\frac{1}{2}$ »	$155\frac{3}{8}$	
Nieuwe Dito . . . » $4\frac{1}{2}$ »		
Dito Dito 1837 . » $4\frac{1}{2}$ »		
Oostindische Leening » 5 »	$97\frac{1}{2}$	
Spoorweg Haarlem . . »		
Aand. Rijn-Spoorweg . » $4\frac{1}{2}$ »		
FRANKR. Inschrijv. G.B. » 3 »		
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$21\frac{5}{8}$	$21\frac{3}{4}$
Dito onbep. stukk. . » 5 »	$18\frac{9}{16}$	$18\frac{5}{8}$
Passive . . . . »		
Deferred . . . . »		
Fransche Uitgestelde »		
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »		
RUSL. *H. & C.* 1798, 1816. » 5 »	$105\frac{1}{2}$	
Dito 1828, 1829 . . » 5 »	$105\frac{1}{4}$	
Dito 1831, 1833 . . » 5 »	$98\frac{1}{2}$	$98\frac{5}{8}$
Oblig. bij *Hope* . . . » 4 »	$86\frac{7}{8}$	87
Oblig. te Londen . . . » 5 »		
Dito te Hamburg. . . » 5 »		
Inschrijving in Assign. » 6 »		
Certific. van dito. . . » 6 »		
POLEN. Aandeel. à fl 300 » *f*		
Dito à fl 500 » »		
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » *f*		
Dito à fl 250 . . . . » »		
Metalliek . . . . » 5 »	$105\frac{1}{2}$	
Dito . . . . » $2\frac{1}{2}$ »		
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	$66\frac{3}{4}$	

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdru[illegible]